

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ
ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ
ΤΑΞΙΔΙ

Διασκευασμένο από την
Μαργαρίτα Ιωαννίδου
για την διδασκαλία της Ελληνικής
ως δεύτερης γλώσσας

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙ

Διασκευασμένο από την Μαργαρίτα Ιωαννίδου

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙ

Διασκευασμένο από την Μαργαρίτα Ιωαννίδου

Εκδόσεις
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

Αθήνα 2018

Εξώφυλλο: *Αγόρι με κεράσια*, πίνακας του Νικόλαου Γύζη

ΤΙΤΛΟΣ: ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΓΙΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Copyright διασκευής © 2018 ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Copyright έκδοσης © 2018 Ανατολικός / ΤΔ ΚΙΟΥΜΠΙ ΕΠΕ

Όλα τα έργα των Εκδόσεων Ανατολικός προστατεύονται από τους νόμους προστασίας πνευματικών δικαιωμάτων. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή των έργων (ή τμημάτων αυτών) με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη ή/και του συγγραφέα.

Εκδόσεις Ανατολικός
Λέκκα 23-25, Αθήνα
Τ.: 210.3827910 / 210.6776303
www.anatolikos.gr

ISBN: 978-618-5136-37-6

ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΕΙΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Αυτή η σειρά βιβλίων σχεδιάστηκε με σκοπό να κάνει ευχάριστο το διάβασμα σε ανθρώπους που μαθαίνουν Ελληνικά σαν δεύτερη/ξένη γλώσσα. Ένας Έλληνας συγγραφέας συνήθως χρησιμοποιεί και δύσκολες και ασυνήθιστες λέξεις. Επομένως ο σπουδαστής, στην προσπάθειά του να διαβάσει ένα Ελληνικό βιβλίο στην πρωτότυπη μορφή του, είναι αναγκασμένος να ανατρέχει συχνά στο λεξικό. Με αυτόν τον τρόπο όμως χάνει ένα μεγάλο μέρος της ευχαρίστησης που θα έπρεπε να του προσφέρει η ιστορία.

Αυτά τα βιβλία, λοιπόν, σχεδιάστηκαν για αυτούς τους σπουδαστές. Έγινε προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν οι λέξεις που διδάσκονται έως και το επίπεδο B2, και να επεξηγηθούν οι λέξεις που ξεφεύγουν από αυτόν τον κανόνα. Επίσης, έχουν απλοποιηθεί οι μακριές και δύσκολες προτάσεις. Το αποτέλεσμα είναι μια γλώσσα που είναι συγχρόνως σωστά και εύκολα Ελληνικά, και τα απλοποιημένα βιβλία κρατάνε τη χάρη και τη γοητεία του πρωτότυπου.

Ελπίζουμε ότι αυτή η σειρά θα πετύχει το στόχο της. Ότι θα βοηθήσει τους σπουδαστές να χαρούν χωρίς μεγάλη δυσκολία μερικά από τα ωραιότερα βιβλία της Ελληνικής λογοτεχνίας, και, συγχρόνως, να βελτιώσουν τα Ελληνικά τους.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΑΙΟ

Στο «Μόνο της Ζωής του Ταξίδι» βλέπουμε την τρυφερή και γεμάτη αγάπη σχέση μεταξύ ενός παππού και του εγγονού του.

Αρχικά, ο μικρός εγγονός πηγαίνει στην πόλη για να δουλέψει. Η δουλειά είναι σκληρή, όμως ο μικρός ονειρεύεται ότι θα τον ερωτευτεί μια όμορφη βασιλοπούλα και θα την φέρει στο χωριό του. Γιατί έτσι γινόταν πάντα στις ιστορίες που του έλεγε ο παππούς, και ο παππούς έχει ταξιδέψει πολύ, είναι ο πιο σοφός άνθρωπος στον κόσμο. Ο εγγονός, με παιδική αφέλεια, έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στις ιστορίες του παππού.

Όμως, η πραγματικότητα είναι διαφορετική... Ο μικρός εγγονός σιγά-σιγά καταλαβαίνει ότι ο παππούς δεν έχει ταξιδέψει ποτέ του, ότι όσα ταξίδια ξεκίνησε έμειναν ατελείωτα, και ότι όλες οι ιστορίες που του έλεγε ήταν ιστορίες της φαντασίας του. Ο καημένος ο παππούς, μόνο όταν πεθάνει θα πραγματοποιήσει το μοναδικό ταξίδι της ζωής του, το ταξίδι για τον ουρανό.

Εμπιστοσύνη, αθωότητα, αγάπη για ταξίδια που δεν πραγματοποιούνται ποτέ, μια γιαγιά που όλο γκρινιάζει, όμως πάντα πετυχαίνει εκείνο που θέλει, όνειρα για όμορφες βασιλοπούλες. Όλα αυτά μπλέκονται γλυκά σε αυτό το τόσο τρυφερό διήγημα του Βιζυηνού.

Εδώ είναι μια απλοποιημένη μορφή του βιβλίου, κατάλληλη για ξενόγλωσσους μαθητές που μαθαίνουν Ελληνικά σαν δεύτερη/ξένη γλώσσα. Είναι κυρίως κατάλληλο για μαθητές μέσου επιπέδου γλωσσομάθειας (B1-B2), σύμφωνα με το Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς για τις Γλώσσες (CEF) του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙ

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Όταν οι γονείς μου με έστειλαν στην Κωνσταντινούπολη¹ για να γίνω ράφτης², χάρηκα πάρα πολύ. Με την παιδική μου φαντασία, ήμουνα σίγουρος ότι στην Κωνσταντινούπολη θα ράβω τα φορέματα της κόρης του βασιλιά.

Είχα ακούσει πως οι βασιλοπούλες πολύ συχνά ερωτεύονται τα ραφτόπουλα.³ Ιδίως όταν τα ραφτόπουλα έχουν τη συνήθεια να τραγουδάνε την ομορφιά της βασιλοπούλας όσην ώρα ράβουν τα φορέματα.

Ήξερα πως όταν ερωτευτεί μια βασιλοπούλα με το ραφτόπουλό της, δεν αστειεύεται. Αλλά ερωτεύεται στα σοβαρά, και αρρωσταίνει, και πέφτει στο κρεβάτι από έρωτα. Και κοντεύει να πεθάνει, και κανένας για-

¹ Η Κωνσταντινούπολη: Μεγάλη και σπουδαία πόλη. Άλλοτε ανήκε στην Ελλάδα, σήμερα στην Τουρκία. Την εποχή της ιστορίας ανήκε στην Τουρκία αλλά ζούσαν και πολλοί Έλληνες εκεί.

² Ο ράφτης: Εκείνος που το επάγγελμά του είναι να ράβει, δηλαδή να φτιάχνει, ρούχα. Το ρήμα είναι ράβω.

³ Το ραφτόπουλο: Ράφτης που είναι πολύ νέος, σχεδόν παιδί.

τρός δεν μπορεί να την γιατρέψει, καμιά μάγισσα δεν μπορεί να την κάνει καλά. Τότε φωνάζει τον πατέρα της η βασιλοπούλα, και του λέει ξεκάθαρα: «Πατέρα μου, δώσε μου το ραφτόπουλο που τραγουδάει τόσο όμορφα, αλλιώς θα πεθάνω!»

Ο βασιλιάς δεν έχει άλλο παιδί. Τι να κάνει; Φοράει την κορώνα του στο κεφάλι, και πηγαίνει στο ραφτόπουλο. «Για την αγάπη του Θεού!» του λέει. «Κάνε μου την χάρη να πάρεις την κόρη μου. Κάνε μου την χάρη να γίνεις γαμπρός μου! Αλλά δείξε μου πρώτα ότι μπορείς να κάνεις και κάτι σπουδαίο. Γιατί κι εγώ βασιλιάς είμαι, δεν μπορώ να δώσω την κόρη μου σε κάποιον ασήμαντο».

Το ραφτόπουλο φοβήθηκε τρομερά όταν είδε τον βασιλιά με την κορώνα του. Κάθεται ακίνητος και από τον φόβο του δεν μπορεί να μιλήσει.

Ο βασιλιάς στέκεται μπροστά του και ρωτάει να μάθει τι είναι άξιο να κάνει το ραφτόπουλο. Ελπίζει να ακούσει ότι ο αυριανός γαμπρός του είναι άξιος να σκοτώσει μόνος του ένα λιοντάρι! Ή, ακόμα καλύτερα, να κερδίσει στον πόλεμο τη γειτονική χώρα!

Όμως το ραφτόπουλο στο μεταξύ βρήκε το θάρρος του⁴. Δεν έχασε δα και το μυαλό του να πάει να παλέψει⁵ με λιοντάρια για να γίνει γαμπρός του βασιλιά! Το ραφτόπουλο είναι ειρηνικός άνθρωπος. Κι επειδή τα καταφέρνει καλύτερα όταν τραγουδάει παρά όταν μιλάει, απαντάει τραγουδιστά στον βασιλιά ότι: «Είναι άξιος και δυνατός να ράψει τα νυφιάτικα⁶ φορέματα χωρίς βελόνα και χωρίς κλωστή!»

Καλά, δεν ντρέπεται; σκέφτεται ο βασιλιάς. Τον ερωτεύεται η κόρη μου η βασιλοπούλα, κι εκείνος δεν μπορεί να κάνει κάτι πιο σπουδαίο; Δεν είναι γενναίος να πάει να σκοτώσει κανένα λιοντάρι; Θα του δείξω εγώ!⁷

Κοιτάζει άγρια το ραφτόπουλο και του λέει: «Πολύ καλά. Να μου ράψεις λοιπόν σαράντα νυφιάτικα φορέματα για την κόρη μου τη βασιλοπούλα. Πρόσεξε, όμως, μη δω κλωστή πουθενά! Να τα έχεις έτοιμα αύριο πρωί-πρωί πριν βγει ο ήλιος, γιατί αλλιώς... θα σου κόψω το κεφάλι!»

⁴ Το θάρρος: Κουράγιο. Λέμε ότι κάποιος έχει θάρρος όταν δεν φοβάται.

⁵ Παλεύω: Όταν παλεύω με κάποιον, τον χτυπάω μέχρι να τον ρίξω κάτω και να τον νικήσω ή να τον σκοτώσω.

⁶ Τα νυφιάτικα: Τα φορέματα της νύφης.

⁷ Θα του δείξω εγώ: Θα τον τιμωρήσω. Φράση που λέμε όταν είμαστε θυμωμένοι με κάποιον.

Και ο βασιλιάς με την κορώνα του δεν κάνει αστεία αυτή τη στιγμή. Το έχει πάρει απόφαση να σκοτώσει το ραφτόπουλο και να δώσει την κόρη του σε κάποιον πλούσιο και σπουδαίο!

Όμως το ραφτόπουλο είναι σίγουρο πως θα τα καταφέρει και δεν ανησυχεί καθόλου. Γιατί είναι... άλλοι λένε γιος, άλλοι λένε εγγονός της Νεράιδας. Φοράει το δαχτυλίδι που του χάρισε η Νεράιδα και δεν το βγάζει ποτέ από το δάχτυλό του.

Όλο εκείνο το βράδυ τρώει και πίνει και διασκεδάζει. Και τα μεσάνυχτα, όταν όλοι κοιμούνται, βγάζει το δαχτυλίδι και το τρίβει στα ρούχα του. Και τότε παρουσιάζεται μπροστά του η Νεράιδα με τα ξανθά μαλλιά.

«Τι στενοχώρια έχεις αγάπη μου;» του λέει.

Και το ραφτόπουλο της λέει όλη την ιστορία.

Η ξανθόμαλλη Νεράιδα έχει υποσχεθεί στο ραφτόπουλο να το βοηθάει όταν έχει δυσκολίες. Όταν ακούει την ιστορία, χτυπάει τα χέρια της τρεις φορές και τότε γίνεται κάτι μαγικό: Εμφανίζονται σαράντα Νεραϊδόπουλα ντυμένα στα άσπρα, το ένα πιο όμορφο από το άλλο! Όλα τραγουδάνε γλυκά, και τραγουδώντας βάζουν μπροστά στο ραφτόπουλο τα ωραιότερα υφάσματα του κόσμου.

Το ραφτόπουλο κόβει τα υφάσματα και τα Νεραϊδόπουλα ράβουν. Και ράβουν και τραγουδούν και κάνουν αστεία. Και όλο πειράζουν το ραφτόπουλο για τον έρωτά του κι εκείνο κοκκινίζει. Αν δεν ήταν μπροστά η μητέρα τους δεν θα έκαναν δουλειά, έτσι που είναι όλο γέλια και πειράγματα. Μα η χρυσόμαλλη Νεράιδα τα προσέχει, τα οδηγεί και τα πιέζει να τελειώσουν τα νυφιάτικα πριν βγει ο ήλιος.

Μόλις φεύγουν οι Νεραΐδες, και να, έρχεται ο βασιλιάς που φοράει την κορώνα στο κεφάλι του. Δίπλα του είναι ένας υπηρέτης που κρατάει ένα μεγάλο μαχαίρι. Ο βασιλιάς έρχεται αποφασισμένος να σκοτώσει το ραφτόπουλο. Αλλά, εκεί που μπαίνει, βλέπει τα σαράντα νυφιάτικα φορέματα ραμμένα χωρίς κλωστή! Αισθάνεται μεγάλη έκπληξη! Είναι όλα τόσο όμορφα, κεντημένα με χρυσάφι και πολύτιμα στολίδια.

Ο βασιλιάς δεν θέλει να του δώσει την κόρη του, αλλά... δεν μπορεί να κάνει κι αλλιώς. Παίρνει το ραφτόπουλο από το χέρι, πηγαίνει στο παλάτι και φωνάζει την κόρη του. Τους δίνει την ευχή του και τους παντρεύει.

Μαργαρίτα Ιωαννίδου

Η Μαργαρίτα Ιωαννίδου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1956. Σπούδασε οικονομικά στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο του Πειραιά, και εργάστηκε σαν Ορκωτή Λογίστρια.

Με την διδασκαλία των ελληνικών ως δεύτερης γλώσσας ασχολήθηκε εθελοντικά για δυο χρόνια, κάνοντας μαθήματα σε μετανάστες.

Έχει απλοποιήσει για ξενόγλωσσους μαθητές που μαθαίνουν Ελληνικά σαν δεύτερη/ξένη γλώσσα το «Παραμύθι Χωρίς Όνομα» της Πηνελόπης Δέλτα, και το «Ποιος ήταν ο φονιάς του αδελφού μου» του Γεώργιου Βιζυηνού. Και οι δύο αυτές διασκευές είναι κυρίως κατάλληλες για μαθητές μέσου επιπέδου γλωσσομάθειας (B1 – B2).

